

Profesor Tadeusz Missala, ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej (1949) oraz uzyskał stopień doktora nauk technicznych w Politechnice Warszawskiej na podstawie rozprawy nt. automatycznej regulacji lotu pocisków kierowanych pt. „Teoria i obliczanie uzwojeń mikromaszyn” (1963). Jako pracownik naukowy z tytułem profesora od 1978 roku kierował Ośrodkiem Automatyki Elektrycznej w PIAP. Był autorem wielu patentów i referatów, 175 artykułów naukowych, 5 monografii i 20 norm oraz wykładowcą na kursach bezpieczeństwa funkcjonalnego. Opiniował ponad tysiąc razy, w tym 19-cie prac doktorskich, 8 prac habilitacyjnych i 20 dorobków naukowych. Wypromował 6-ciu doktorów. Był laureatem wielu odznaczeń,...., dwukrotnie dostał Złoty Krzyż Zasługi.

Profesor Tadeusz Missala, pracował na wielu stanowiskach kierowniczych (Szefa, Głównego Inżyniera bądź Konstruktora: w Instytucie Elektrotechniki (1950), Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego WSK w Mielcu, w WSK Grochów, w Zakładach Wytwórczych Elementów Automatyki Przemysłowej AVIA, w Instytucie Przemysłu Organicznego IPO w Warszawie (1960-1963), w Wojskowej Akademii Technicznej, aby w roku 1967 trafić do Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów (1967...2016).

Wśród wielu projektów badawczych realizowanych w PIAP z udziałem **Profesora Tadeusza Missali** wymienię tylko przykładowo najślynniejsze: urządzenia rozproszonego systemu automatyki analogowej INTELEKTRAN-M (1971–1974) i INTELEKTRAN-S (1977–1979) dla regulacji bloków energetycznych; oraz takie rozwiązania z zakresu automatyki, jak: cyfrowy system automatyki i zbierania danych INTEL DIGIT-PI; rozproszony system INTEL DIGIT-PROWAY sterowania rozrzędem wagonów; układy sterowania robotami przemysłowymi IRb i IRp; oraz projekt GRAPH TRIB i sieciowe systemy komunikacyjne integrujące automatyzację wytwarzania. Jako student Politechniki Gdańskiej miałem przyjemność pracy z ww. systemem INTEL DIGIT-PI, który zainspirował mnie też do dyplomowej konstrukcji urządzenia o podobnej funkcjonalności, zwanego Mikrokomputerowym Kanałem Automatyki.

Poza Radą Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów, uczestniczył też w pracach innych Rad Naukowych przy: OBR LUMEL w Zielonej Górze (do 1991); Instytucie Komputerowych Systemów Automatyki i Pomiarów we Wrocławiu (do 1991), Centralnym Instytucie Ochrony Pracy, czy Politechnice Warszawskiej (1978–2006).

Profesor Tadeusz Missala był aktywnym członkiem organizacji i stowarzyszeń naukowo-technicznych. Brał udział w opracowaniu norm bezpieczeństwa funkcjonalnego (serii IEC 61508 i IEC 61511). Był Przewodniczącym KT PKN no. 50 ds. Automatyki i Robotyki Przemysłowej (od 1994 roku), członkiem Komitetu Bezpieczeństwa Funkcjonalnego przy Polskim Towarzystwie Bezpieczeństwa i Niezawodności i przedstawicielem Polski w 5 komitetach IEC. Od 1998 r. zasiadał w Zarządzie Polskiego Stowarzyszenia Pomiarów Automatyki i Robotyki POLSPAR. Do końca roku 2015 z wielkim poświęceniem pracował w Komisji Rewizyjnej, pełniąc również przez kilka ostatnich kadencji funkcję przewodniczącego tej komisji.

Prof. zw. dr inż. Tadeusz Missala będąc wieloletnim seniorem kadry naukowej Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów, był też zasłużonym członkiem i wieloletnim działaczem wspierającym Polskie Stowarzyszenie Pomiarów Automatyki i Robotyki POLSPAR: Dlatego w uznaniu szczególnych zasług dla Stowarzyszenia w zakresie integracji inżynierów i naukowców, oddanej pracy dla tego środowiska, oraz wkładu w rozwój dyscypliny naukowej Automatyka i Robotyka, jak również własnych osiągnięć naukowo-badawczych i wdrożeń przemysłowych, na mój wniosek w roku 2015 Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia POLSPAR nadało Profesorowi Tadeuszowi Missali godność Prezesa Honorowego Stowarzyszenia.

Profesor Tadeusz Missala był przede wszystkim uczciwym człowiekiem, poważnie traktującym swoje obowiązki, budzącym podziw, ze względu na pozytywną postawę życiową, hart ducha i zaangażowanie zawodowe, oraz szacunek, przez wzgląd na ogromną wiedzę i doświadczenie naukowo-badawcze oraz profesjonalne podejście do zadań środowiskowych i społecznych, których się podejmował. Potrafił prezentować pryncypialne stanowisko, dobrze służące rozwojowi Nauki Polskiej. Umiał skutecznie przekonywać do swojego zdania. A ponieważ w młodości był harcymistrzem i aktywnym turystą, chętnie służył radą. Cieszył się wielkim autorytetem wśród tych, którym służył, których uczył, z którymi współpracował, oraz z którymi się spotykał.